

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,

nr. 195

Joi,

30 august

1990

4 pagini,

1 leu

Complex de... măcinat nervii

Aceasta este firma sub care poate funcționa de aici înainte complexul alimentar din str. Ștefan cel Mare.

Mintea diabolică a responsabilului a imaginat un sistem de servire a rațiilor alimentare în 4 timpi, care funcționează exclusiv pe seama nervilor cetățenilor: în primul timp — se ia și se completează o cartelă; al doilea timp — se verifică cartela și se înscriu datele într-un registru; al treilea timp — se face plata la casă; al patrulea timp — se prezintă bonul și se primește marfa. Imaginați-vă că între aceste 4 puncte de lucru se învîrte o singură vânzătoare cu aerul că ar vrea să trăiască 100 de ani și să se pensioneze la 80 și aveți întreg „secretul” reușitei.

Felicitări, d-le responsabil, și așteptăm să vă privatizați pentru a ne bucura cât mai repede de falimentul dv.

(E. D.)

IN PAGINA A II-A

50 de ani de la Dictatul fascist de la Viena

Mai este Sibiul orașul nostru?

Săracu' Bălcescul Noroc că s-a prăpădit și nu vede cum arată strada sibiană care-i poartă numele. N-am fost la Istanbul, dar bănuiesc că astfel se prezintă trecătorului una din fundăturile turcești. Poate ceva mai îngustă, dar la fel de murdară și de pestriță. Incep să nu-mi mai recunosc orașul și oamenii lui. Odinioară „pe centru” locuitorii Sibiului ieșeau la plimbare, îmbrăcați curățel, se opreau la discuții amicale, nu trebuia să-și țină de mină copiii ori nepoții. Acum e o vinzoleală de talcioc. Mașinile circulă fără restricții, inși dubioși ronțăie seminte pe la coțuri și sub porți, privind

lupște după câte-o fătucă mai decoțată, vîntul rostogolește ghemotoace de hirtie, praful îi pătrunde în gît și la sub-suori, orbi și ciungi și se tîrăsc printre picioare cîntînd a ploaie. Iar peste toate — ca și cînd atît n-ar fi destul să umple paharul răbdării noastre — s-a instaurat stăpîna „inițiativa privată”, un comerț stradal de cea mai joasă speță, practicat de indivizi soioși, purtători de microbi încă necunoscuți științei medicale. Trece pe trotuarul celălalt, să-i ocoleşti, să te faci că nu-i vezi, să nu cumva să le miroși respirația dospind de tutun rău și alcool măsluit și dai peste alți „întreprinzători” la fel ca și ceilalți. De la Bulevard pînă la Piața Mare am numărat peste 20 de asemenea „puncte de atracție” (pentru că — și de aici deduc că nu prea mai umblă sibienii pe centru — există clienți cu duimul), începînd cu „ziariști” veniți de-aiurea să-și comercializeze fițuicile cu femei fatale, răs-popiți și dizidenți de mucava.

Economia de piață văzută la... piață

Se discută mult despre privatizare și economia de piață. Se caută soluții pentru ieșirea din criza economică în care ne zbatem. Televiziunea Română ne-a oferit, recent, prin intermediul primului-ministru, domnul Petre Roman, punctul de vedere al Guvernului vizavi de privatizare, șomaj, inflație, aprovizionare, speculă etc. Scriind despre privatizare, trebuie să spunem că, deocamdată, sînt puțini cei care și-au propus și au ales calea unei activități directe productive. Investiția de capital în acest domeniu este mai mare, sînt încă greutăți în aprovizionarea cu materiale și materii prime iar cîștigul nu se profilează atît de rapid. Majoritatea întreprinzătorilor s-au orientat spre activitățile comerciale. Aici, cîștigul vine ușor și repede. Lipsa produselor favorizează acest gen de activitate. Firesc, nu vom condamna acest gen de activitate care este una din condițiile trecerii la economia de piață. Vom înfiera în schimb specula și activitățile comerciale neautorizate sau făcute în condiții improprie și negienerice.

Dînd curs unei invitații primite din partea Poliției, însoțim o echipă de control

(mr. Abrudan Mihai, dr. Radu Marin și asistent Cazacu Lucian) prin câteva zone comerciale. Un prim popas îl facem în Piața Cibin. Și o primă constatare îmbucurătoare: au cam dispărut bișnițarii. Acțiunile întreprinse de Poliție în această direcție au început să dea roade. Cumpărătorii, în special pensionarii și cei cu venituri mici se plîng de prețurile mari practicate de producătorii individuali. Altfel timp cit unitățile comerciale de stat nu vor desface produse suficiente și de bună calitate, acest lucru este inerent. Se găsesc și destule produse lactate și carne de oaie, la 70 lei kg. Acest din urmă produs este vîndut în condiții total negienerice și în majoritatea cazurilor fără aviz sanitar. Ce-i drept lipsesc vitrinele frigorifice, iar cele existente nu au geamuri, tifoane etc. Oare nu revine Administrației pieții obligația de a crea condiții cît de cît propice unui comerț civilizizat? Discuțăm cu trei producătoare din Rășinari care vindeau carne, respectiv Bădila Paraschiva (nr. 670), Sogan Maria (nr. 500) și Roșca Maria nr. 1507). De

(continuare în pag. a III-a)
Dumitru MANIȚU

Spectacol

Casa de Cultură a Sindicatelor din Sibiu găzduiește vineri, 31 august a.c., orele 17 și 20, spectacolul „Un țigan venea săracu”, organizat de Partidul Unit Democrat al Romilor, Rudarilor și Lăutarilor din România. Participă, între alte formații și soliști, Ansamblul Profesionist Țigănesc din Bulgaria.

Odiosul dictat

Acum, după jumătate de veac, odiosul dictat de la Viena din 30 august 1940 este consemnat de istoria noastră, și nu numai a noastră, ca un fapt absurd, anacronic față de realitate, conceput de ambiția fără margini a unei națiuni mici care voia, cu orice preț, să-și creeze un stat mare, un fapt dictat de spiritul politic îngust, fățarnic și plin de trufie al unei coaliții politice predestinatei celei mai zdrobitoare înfringeri. De altminteri, atunci încă, profesorul universitar american Philip E. Mosely, în revista „Foreign Affairs” din octombrie 1940, scria: „Extrema satisfacție cu care ungerii au acceptat împărțirea Transilvaniei și recăpătarea a o jumătate

sul” a zeci de mii de români și „reîntruparea” lor în maghiari. Pentru că în perioada horthystă în Ardealul de nord a acționat și una din cele mai viabile activități de deznationalizare a românilor.

Dar, revenind la ziua de azi, la anul de grație 1990, în anul întîi al democrației noastre, se cuvine ca, aducîndu-ne prinosul de cinstire față de cei căzuți întru învesnicirea luminii țării, să ne reculegem, să ne adunăm gîndurile și să medităm la ceea ce trebuie să facem pentru ca în România de azi și de mine, în România scăpată de dictatura comunistă, între români și minoritățile naționale să domnească pacea, bună înțelegere și omenia, subliniind faptul că noi nu am fost nicînd șovin, că toți cei care au trecut pragul casei noastre au fost întîmpinați cu plîne și sare.

Nimeni și nimic nu trebuie să ne împiedice la o conviețuire pașnică. Cu atît mai mult cu cît Ion și Ianoș și Ioan și Johan, sînt și vecini și prieteni, sînt țărani și meșteșugari și muncitori care nu trebuie duși în „templul șovinismului”. România este un stat unitar, un stat care pășeste ferm spre autentică democrație, spre libertatea adevărată, care asigură fiecărui fiu al ei, român sau minoritar, aceleași condiții pentru dezvoltarea spirituală și materială. Despre aspirarea minorităților în România nu se poate vorbi. Iar cei care încearcă să scoată fum din focuri imaginare o fac în scopuri ascunse. Minoritățile naționale și indeosebi minoritatea maghiară nu trebuie să constituie un punct de sprijin pentru cei care încearcă să destabilizeze viața unei țări în care democrația abia a implinit cîteva luni.

Iar celor care încearcă, în numele unor resentimente, să invoce fals eveniment precum odiosul dictat de la Viena din 30 august 1940, trebuie să le răspundem cu argumente. Pentru că la îndemina noastră se află istoria, faptele care stau pe de-a-n-tregul adevărul.

Deci, să vorbim, să gîndim și să acționăm doar și numai în numele adevărului și pentru adevăr.

TRIBUNA

Pieton în miez de zi

Urmează un ins care stă-ntr-o strană și încearcă brichete — meserie grea și periculoasă pentru că se lucrează cu... gaze lacrimogene —; apoi, de-acum obișnuita remorcă din care setoșilor li se dă un fel de gâlbejeală, dar pe care n-o mai găsești în cofetării; un „comerciant” vineți care-și ține marfa pe-o mină: „feți de masă de mușama, 75 bucata” (n-am întrebat dacă lei sau mărci); mai încolo, altul îmi bagă sub nas gumă de mestecat, anticoncepționale și ceasuri (e-adevărat că, în ce privește „raionul”, aceste produse nu se exclud unul pe celălalt); rezemați — mai bine zis toâniți — cu spatele lipit de Librăria Eminescu și de Agenția TAROM, cîțiva vinzători de ziare, nespălați și costelivi, șomnolează lingă niște gazete decolorate de soare și ploaie (semn că doar acestea sînt cititorii lor obișnuiți); la intrarea în „Bucuria copiilor” (apropo, ori îi schimbați denumirea, ori schimbați vinzătoarele care dosesc... bucuriile destinate copiilor!) cîntă, șezînd în mijlocul trotuarului, o femeie oarbă pe care cineva a adus-o și-a uitat-o acolo (probabil c-o adună noaptea și-o scutură de mărunțiș); peste cîțiva metri, tot pe trotuar, altă femeie care nu-i oarbă, nu cîntă, dar are un copil mic la sîn și vinde ceva ceauri (bărba-su probabil c-o așteaptă la „Sibiul vechi” s-achite nota de plată); în colț, la „Perla”, o „hărăpoaică” îmi oferă țigări bulgărești cu 45 lei pachetul (nu, mulțumesc, eu mai sper că anul acesta voi găsi „Car-

(continuare în pag. a III-a)

N. I. DOBRA

După cum era de așteptat, unul dintre artiștii plastici, participanți la Tabăra de creație, de la Avrig, și-au ales ca motive arhitectura Sibiului vechi. Lucrările realizate în timpul șederii în tabără au fost prezentate în cadrul unei expoziții, găzduită de Liceul „Gh. Lazăr” din Avrig.

Foto: Andrei BUTA

50 DE ANI DE LA DICTATUL FASCIST DE LA VIENA

Adevărul despre Transilvania

Familia preotului Andrei Bujor din Mureșeni de Cimpie asasinată de northyști în toamna anului 1940

O cercetare imparțială a documentelor etnografice ungare demonstrează că nu se poate vorbi de o migrație românească în Transilvania, cu atât mai mult târzie — întrucât poporul român are o istorie străveche pe acest teritoriu, fiind urmașul direct al poporului geto-dac și al dacoromanilor —, ci de pătrunderea aici a ungarilor prin forța armelor, după anul 1000, pătrundere ce s-a făcut în etape de durată, datorită dirzei rezistențe pe care le-au opus-o românii organizați în formațiuni statale, precum și de colonizări întreprinse de regalitatea ungară, prin care au fost aduse grupuri de germani (sași) și secui.

Oricât s-ar căuta, nu există nici un document, nici o dovadă care să arate că românii ar fi luat pământurile ungarilor, există însă documente, începând din secolul al XIII-lea și până la începutul secolului al XX-lea, care fac dovada clară că regii unguri au luat pământul de la români pentru a-l dăruia noilor veniți, iar apoi, în epoca dualismului austro-ungar, au avut loc colonizări de țărani unguri în Transilvania.

Pentru a menține Transilvania în stăpînire, singura cale era aceea a deznaționalizării poporului român majoritar. În timpul regatului s-a încercat aceasta prin catolicizare, apoi în vremea principatului prin calvinizare, iar în epoca dualismului și prin legislația statului — fără a se obține rezultatele scontate. Măsurile discriminatorii luate împotriva românilor, începând din evul mediu, au dus la emigrarea (deci emigrare, nu imigrare) a cca 600.000 de români din Transilvania în Țara Românească și Moldova, țări surori, unde au întemeiat sate de sate ori s-au stabilit printre localnici, frații lor; alții, din același motiv, au plecat tîrziu, în epoca modernă, în alte țări, pînă în îndepărtatul continent nord-american.

Tot în scopul de a desființa națiunea română din Transilvania, guvernul ungar a organizat în anii primului război mondial un adevărat genocid, prin trimiterea a sute de mii de tineri români pe fronturile de luptă, unde au fost în permanență plasați în primele linii sau în luptele de poziții, căzînd pe diferite fronturi peste 100.000 de soldați și ofițeri români. Iar în timpul aplicării Dictatului fascist de la Viena (1940—

1944), cînd Transilvania de nord-vest a fost făcută cadou Ungariei horthyste de către dictatorii fasciști Hitler și Mussolini spre a-i răsplăti fidelitatea, nenumărați români din teritoriul cotoplit au fost torturați bestial și asasinați în masă. Ca urmare a teroarei crîncene dezlanțuite de armata de ocupație ungară, împreună cu organizațiile paramilitare fasciste și apoi de autoritățile civile aduse din Ungaria, prin maltratări diverse, arestări și schingiurii, confiscări de bunuri, pauperizare economică, hărțuiri și amenințări, sute de mii de români au fost forțați să se refugieze peste granița artificială, vremelnică. Scopul urmărit era diminuarea cît mai drastică a numărului românilor care, în teritoriul ocupat, era mai mare decît al maghiarilor și secuilor la un loc. Și această încercare a eșuat, întrucît majoritatea românilor au preferat să rămînă pe locurile în care s-au născut, în ciuda teroarei care s-a abătut asupra lor.

Un reazem puternic al rezistenței românilor, al salvagărdării naționalității lor, l-a constituit Biserica. De aceea, ocupantul a căutat s-o distrugă, între anii 1940—1944 fiind dărîmate 20 de biserici ortodoxe și greco-catolice (majoritatea în secuime), alte

gați. Astfel, românii au fost trecuți cu forța la confesiunile maghiare, îndeosebi în zona pomenită (situație care nu s-a remediat nici în prezent). Românii au fost grav loviți în starea lor materială și li s-a interzis participarea la viața politică.

Totul a fost zădărnice. Românii nu erau numai băștinășii pe pământul Transilvaniei, dar ei erau și proprietarii tabulari a 60 la sută din pământul ei, erau oamenii pământului, țara era efectiv a lor.

Propaganda iredentistă ungară falsifică realitățile istorice și etnice din Transilvania și persistă în încercarea de inducere în eroare a opiniei publice internaționale, prin prezentarea unor argumente fără suport documentar sau real.

Propaganda ungară dintre anii 1920—1940 a găsit ascultare numai la regimuri pe care istoria le-a condamnat cu indignare și pe care apoi le-a desființat: regimul fascist italian și regimul nazist german, cu care horthyștii au legat prietenie, s-au înhamat pînă la sfîrșit la carul hitlerismului. Răsplata a fost Dictatul fascist de la Viena. Dar dictaturile fasciste, cu întregul lor cortegiu de oribilități, s-au prăbușit și o dată cu ele și creația hibridă care

și la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei.

Prăbușirea Ungariei horthyste a adus cu sine și prăbușirea oligarhiei ungare. În Ungaria postbelică au dispărut deosebirile de clasă și au fost lichidate latifundiile nobiliare, magnații unguri și alte elemente din aparatul horthyst exilindu-se în țările din apusul Europei și în America de Nord.

Nepricepînd nimic din învățămintele istoriei, ei continuă să întrebunțeze același arsenal de minciuni și falsuri pentru a revendica Transilvania. Și din păcate, în ultimii ani li s-au asociat și cercuri interesate din Ungaria vecină. Una din acuzațiile aduse de ei României este aceea că maghiarii din Transilvania sînt persecutați de statul român. Nimic mai inexact și mai neadevărat. Noi n-am nutrit și nu nutrim sentimente de răzbunare pentru suferințele trecutului, nu-i urim pe maghiari pentru că și ei au suferit, ca și noi români, jugul iobăgiei, al asupririi. Statul român nu practică deznaționalizarea cetățenilor de altă origine etnică. Nu are nici un interes, pentru că față de cei 88 la sută de cetățeni de naționalitate română, grupările de altă origine etnică nu însumează decît 12 la sută din totalul de 23 milioane de locuitori ai României, din care cea mai importantă este naționalitatea maghiară, 8 la sută, ceea ce nu atinge cu nimic caracterul național unitar al statului român și nu dăunează cu nimic intereselor lui; și-apoi, românul este pretutindeni și dintotdeauna cunoscut ca o fire generoasă și tolerantă. Ceea ce nu a fost cazul cu statul ungar dinainte de 1918, stat multinațional în care nemaghiarii majoritari au fost crunt oprimați național.

Aceasta este situația reală și ca atare toți cetățenii români au datoria să se comporte leal față de patria română. Toate naționalitățile, mai mari și mai mici, aflate în orice țară, se supun legilor elaborate de majoritatea

care formează statul și se manifestă ca cetățeni fideli statului respectiv, păstrîndu-și originea etnică, obiceiurile, credința, datinile moștenite din străbuni și limba.

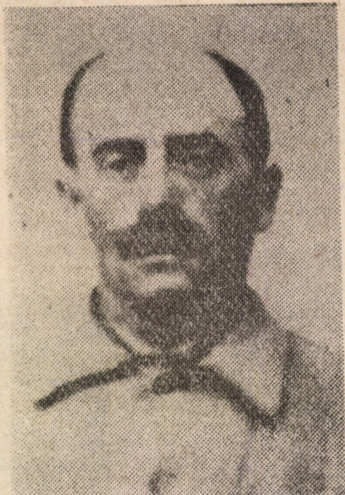
Tot astfel, comportarea leală față de statul și poporul român nu-i împiedică cu nimic pe maghiarii din România să-și mențină și să-și cultive limba maternă, să-și mențină credința religioasă, portul, obiceiurile și tradițiile, să-și dezvolte cultura proprie, prin literatură și artă, dat fiind că legile României asigură tuturor cetățenilor români, indiferent de naționalitate, drepturi egale.

Continuarea atitudinii de pînă acum a propagandei ungare — indiferent de unde provine — față de statul român, căruia i se aduc acuzații neîntemeiate și false, susținîndu-se că maghiarii din România sînt „asupriți” și că vor scăpa de „asuprire” prin realipirea Transilvaniei la Ungaria (chiar dacă nu se spune asta întotdeauna pe față), nu face altceva decît să agite spiritele, să creeze o atmosferă nefirească între două țări vecine, ceea ce, în fond, nu servește nimănui.

Românii din Transilvania, după multe secole de asuprire națională și socială, s-au unit cu România prin dreptatea istoriei la 1 Decembrie 1918, prin istoricul act de la Alba Iulia, act consfințit și de Tratatul de Pace de la Paris din 1920 și din 1947. 1 Decembrie este ziua națională a României și noi dorim să rămînă pe vecie așa. Ceea ce s-a întimplat la 30 august 1940 prin subversivne, șantaj și amenințări, rămîne un accident al istoriei, o încercare efemeră și de tristă amintire. Cele petrecute în timpul ocupației horthyste din anii 1940—1944 formează o pagină neagră de istorie.

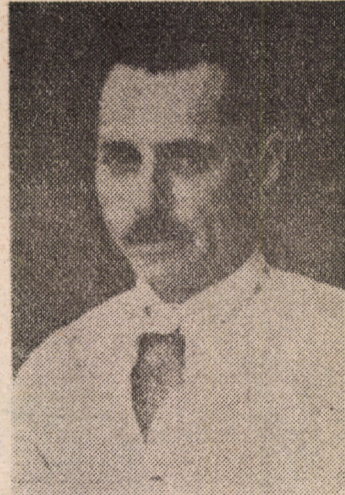
Cei care trebuie să procedeze la o reevaluare a realităților istorice sînt în primul rînd istoricii unguri, care au datoria să spună întregii națiuni ungare ADEVĂRUL.

Mihai RACOVITAN

Mihai R. Radu, n. 27 nov. 1899, Voivodeni, jud. Mureș, unul din martirii de la Moisei

vreo 200 profanate și devastate, protopopiate întregi desființate total sau parțial, iar preoții români au fost fie omorîți, fie expulzați, inclusiv înalții ierarhi. Au fost desființate școlile românești, transformate în școli de stat maghiare, învățătorii și profesorii români au fost alun-

Costan Vasile, n. 22.VII.1908, în comuna Rebrîșoara — Năsăud, asasinat de honvezii maghiari la 13.IX.1944 în Bistrița

a fost Ungaria lui Horthy, iar teritoriile răpîte au revenit țării de care aparțineau. Trupele române au participat masiv la luptele pentru izgonirea hitleristilor și horthyștilor din Transilvania, iar apoi au contribuit substanțial

Crezul nostru

Noi n-am venit ca păsări călătoare
Plecate din pustii din răsărit.
Pe-acest meleag ne-am pomenit sub soare
Atunci cînd din români ne-am plămădit.

Vitejii daci au stat cu străznicie,
Au apărut și ape și pămînt.
Ei au plantat pentru veșnicie
Un drept pentru urmași, etern și sfînt.

Cîte furtună și valuri nesfîrșite
Au bîntuit pe creste din Carpați,
Dar stîncile rămas-au neclîntite,
Avînd drept străji pe cei neînfricați.

Cîți au venit, trecut-au mai departe,
Că nu li s-a dat voie de stăpîni.
Strămoșii au voit să aibă parte
De glîo numai cei ce sînt români.

Dar de-au rămas cîțiva din năvălire,
Acea să nu uite cine sînt.
De se vor oameni, noi le dăm de știre:
Au drept la soare, apă, nu pămînt.

Da nu-nfeleg, sau nu vor ca să știe,
C-acesta e pămînt doar românesc,
Lă spunem că-n a noastră Românie
Au loc cei ce-o respectă și-o iubesc.

Ioan BERGHIA

ÎNTRE CIOCAN ȘI NICOVALĂ SĂ RÎDEM?

La întreprinderea de transporturi specializate pentru agricultură și industrie alimentară Sibiu, dar nu numai aici, problema locuințelor este un punct nevralgic, un călcâi al lui Achile. Și iată că, asemenea legendei, și I.T.S.A.I.A. a cedat, creînd în jurul ei o atmosferă de suspiciuni, neîncredere și tensiuni.

Care este izvorul neajunsurilor? Totul a pornit de la repartizarea unei locuințe ce urma să fie eliberată de angajatul întreprinderii, M. Schneider (acesta solicitase plecarea definitivă din țară). Ca atare, dumnealui și-a înlocuit actele necesare și s-a deplasat la E.P.C.F.L., pe strada Lenin nr. 9, pentru perfectarea acestora. Cu toate că familia Schneider nu a primit viza de intrare în R.F.G., ea este considerată ca și plecată de către conducerea E.P.C.F.L.-ului, care anunță spațiul vacant, solicitînd conducerii I.T.S.A.I.A. o adresă prin care să se menționeze angajatul ce are dreptul la noul contract. I.T.S.A.I.A., ca urmare a acestei solicitări, desemnează pe domnul I. Buzilă, pentru atribuirea spațiului vacant de pe strada Teilor nr. 50.

Persoana propusă de I.T.S.A.I.A., fiind contestată de alți doi angajați, respectiv de către Octavian Ieneș și Emil Șerban (care solicită, la rîndul lor, repartizarea acestei locuințe, pe baza dosarelor înaintate și a cererilor făcute în acest scop), E.P.C.F.L.-ul cere o nouă adresă cu lista priorităților, în vederea repartizării spațiului din strada Teilor nr. 50.

Și acum începe jocul acestei repartiții. I.T.S.A.I.A. tri-

mite o decizie (cu nr. 1713/6.08.1990) prin care locurile 1, 2, 3 ale listei de priorități fiind rezolvate, se repartizează locuința domnului Buzilă grație celor cinci sute de puncte acumulate la departajarea de prioritate pentru ocuparea acestei poziții. Astfel că domnului Buzilă i se eliberează contractul pentru locuința din strada Teilor 50, numai că... Atenție! Domnul Schneider deține un contract perfect valabil pentru același imobil, în care încă mai locuiește, întrucît nu a primit viza de intrare

semnal

în R.F.G. și este încă angajat al I.T.S.A.I.A. Oare conducerea E.P.C.F.L.-ului să nu cunoască prevederile legale privind condițiile de eliberare a unui asemenea contract? Ori sînt naivi, și aceasta înseamnă incompetență, ori s-a greșit voit și asta știți și dumneavoastră ce înseamnă... Cert este că s-a creat o situație nedorită și unică, în felul ei.

Mergînd pe firul sesizării sosite la redacție, am mai constatat și o altă neregularitate. Decizia 1713/90 prezenta o listă a priorităților cu solicitanții de spații locative de trei camere (deși locuința din str. Teilor 50 are doar două camere) și normal ar fi fost să se prezinte lista de priorități a solicitanților de două camere.

Juristul întreprinderii I.T.S.A.I.A., domnul Ioan Andrei, ar fi putut (dacă ar fi vrut!), să verifice lista priorităților precum și legalitatea elibe-

rării celui de-al doilea contract de pe strada Teilor nr. 50, știind că domnul Schneider este încă încadrat la I.T.S.A.I.A. și nu i se putea ocupa spațiul pînă nu primea viza și nu-l elibera.

Cum se putea repartiza această locuință? Simplu. Întîi, trebuia verificat dacă spațiul din str. Teilor nr. 50 este liber și dacă se poate elibera un nou contract pentru el. În al doilea rînd, trebuia făcută o listă de priorități care să cuprindă toți angajații ce solicitau spații locative, listă pe care conducerea sindicatului avea obligația, prevăzută prin lege, să o facă publică, afișînd aîu spațiile de locuit ce se pun în discuție cit și numărul, precum și ordinea priorităților, anunțîndu-se de asemenea posibilitatea de contestare a acestei liste într-un termen hotărît de acord cu conducerea întreprinderii. Or, toate aceste obligații au fost... uitate. Cui folosește această amnezie?

Credem că președintele sindicatului va lua neîntîrziat măsurile necesare pentru apărarea intereselor oamenilor muncii pe care îi reprezintă, împiedicînd orice formă de incorectitudine, vizavi de drepturile acestor oameni. La această stare de fapt o mare contribuție, în sens negativ, o are și conducerea întreprinderii I.T.S.A.I.A., a cărei activitate defectuoasă reiese nu numai din cazul mai sus relatat, ci și din prima impresie ce îți-o oferă trecerea pragului acestei întreprinderi. Căci zicala „cum e turcul și pistolul” are perfectă acoperire în activitatea din această unitate.

Adrian POPESCU

Vreme trece, vreme vine...

„Miruie-l doamne pe Rege / Pleacă urechea și-ascultă / Rudă din țara cea mută / Dăruie-i zile-n delungă / Fruntea cu haruri să-i ungi / Miruie-l doamne pe Rege”.

Versurile au fost scrise în urmă cu aproape o jumătate de secol de Ion Dobre. Vă spun ceva acest nume? Probabil că nu. Este născut (sau mai bine zis, a fost născut) la 22 decembrie 1889, la Bulboacă — Vlașca, și, ajungînd în București, și-a luat numele de Nichifor Crainic, devenind, aîături de Pamfil Șeicaru, unul dintre marii gazetari ai României. Dincolo de această poezie (și de altele asemenea), dincolo de „culoarea” lui politică — în ultimă instanță, o opțiune personală, deloc condamnată din punctul meu de vedere — Nichifor Crainic este un nume (pentru că el, ca persoană fizică-i oale și ulcele) care va rămîne ori ne place, ori nu. Și Paul Goma a fost un „marginalizat”. Dar ce diferență între cei doi. De valoare. Ați citit „Gherla”? O mizerie. Dar e tradusă din franceză, a apărut la „Gallimard”, una dintre editurile de prestigiu din Europa. Și vorbim de Goma ca despre nu știu ce mare clasic și martir al neamului (în paranteză fie spus, îl cheamă de-adevărata Pavel Efremovici, sau așa ceva). Și dăm cu pietre în Eugen Barbu, și-n Adrian Păunescu, și-n Fănuș Neagu și, probabil, dacă mai aveau zile, în Labiș, Marin Preda, Za-

charia Stancu, Nichița Stănescu, Sadoveanu și alții. Pentru ce? Pentru că, spre a putea trăi și scrie, au lîns mina stăpînului? Dar în toate epocile — poate mai puțin în comuna primitivă — artiștii au trăit și-au creat pe îngă curțile seniorilor. Eu știu — și sînt alții care știu mai bine — cite salamalecuri s-au făcut la partid (P.C.R.) pentru construirea unui complex cultural (cu sală de teatru, cu sală de concert etc.), și a unei săli de sport polyvalente pentru sibieni. N-au făcut nimic nici Winter, nici Bărbuleț, nici Nae, nici Ceaușescu junior. Ce-a rămas după ei? Au ținut de scaun și de friptura cotidiană stropite cu băuturi de la „gospodărie”. Numai că, luat de valul furiei, m-am îndepărtat de subiect. Ce voiam să spun este că nu trebuie să ne mîncăm scriitorii, artiștii în general, indiferent care sînt aceștia. Ei oricum vor rămîne prin opera lor (dacă au fost în stare s-o edifice). Nu-i iubesc pe oamenii Eugen Barbu și Adrian Păunescu (ba, dimpotrivă), dar scriitorii cu aceste nume nu trebuie huliți ca să nu ne acuze generațiile viitoare, așa cum noi i-am condamnat pe cei care i-au interzis pe Arghiezi, pe Vinea, pe Blaga, pe Bacovia, pe Eminescu, chiar.

Nu toleranță cer, ci o dreaptă judecată. Și ceea ce spun aproape de scriitorii este valabil în toate domeniile.

N. I. DOBRA

Cine și cum se ocupă de recuperarea hîrtiei?

De-a lungul timpului comunitatea de la om la om a îmbrăcat forme diferite. De la așa-zisele „posturi de chemare” înălțate de perșii antici, la serviciul de curieri numit cursus publicus, ca să nu mai amintim de curierii călări „House of Taxis” din 1305 și începutul secolului al XIX-lea consemnează pașii evoluției rapide din viața economică și socială. Numai că această evoluție ne-a împins, încet dar sigur, la o decimare parcă înrăită și a pădurii. Cum putem opri această luptă pe viață și pe moarte cu fibrele lemnoase?

Modalitatea este simplă și este descoperită de azi, de ieri. Revalorificarea a ce se poate recupera din variatele forme de prelucrare, constituie o modalitate concretă de apărare a plămîniilor Terrei. Plasarea a două, trei rulote mobile în puncte de intensă fluctuație reuseau, în orașe, să întreprindă ceva, ceva în acest sens. Și dacă în Sibiu puteam și noi să consemnăm asemenea acțiuni, azi centrele de colectare sînt prezente timide și fantomatice. Fac această afirmație deoarece, căutînd punctele fixe ale întreprinderii județene de recuperare și valorificare a materialelor refoșabile, aveam să ne reproșăm timpul pierdut în căutarea lor.

În raidul nostru am descoperit misterioasele rulote ai-doma afirmației personajului caragialian, Pristanda, „două la primărie, două la Catindră...”, și anume: două în spatele Prefecturii, două în Piața Griviței, una pe strada Moscova... Dar ce folos?

Rulotele cu celebrele însemne R.R.R. fac figurație din moment ce programul de funcționare este de 10-12 (oră ce nu este respectat). Unele din ele sînt împrejmuite precum micile rezervații, fiind tixite de deșeurii de tot

felul, așteptînd de cine știe cînd să fie descongestionate. Altele, vezi cele din Piața Griviței, au devenit loc de refugiu confundat cu WG public. Ba, mai mult, unele din ele au devenit spații de colectare a gunoaielor, cum este cazul celei de lângă Școala Gen. nr. 9, unde ruleta are și o altă destinație, fiind dotată cu un mic pătuc, sticle de băutură golițe... semn că în lipsa unei activități de colectare se pot desfășura altele... vorba aceea, de „hîberă inițiativă”.

Ștînd de vorbă cu cetățeni din cartierele Sibiului, vizavi de această problemă, opiniile erau împărțite, în ciuda necesității existenței și funcționării acestor centre de colectare. Mulți dintre interlocutorii ne-au mărturisit că preferă să arunce în tomberoane deșeurile de hîrtie, precum și alte materiale ce s-ar putea refolosii, deoarece aceste centre de colectare nu prea există sau sînt prost plasate, fiind numerice insuficiente unei asemenea activități. Nu există un program care să fie respectat de angajații întreprinderii județene de recuperare și valorificare a materialelor refoșabile. Colectarea se face la întimplare și nu într-un mod profesional. Cointeresarea populației, precum și reclama acestui gen de activitate sînt aproape inexistente.

Acum că tot am depistat aceste rulote cu însemnele R.R.R., întrebăm și noi cine și cînd colectează aceste deșeurii recuperabile? Salariații întreprinderii mai sînt menționate? Din ce fonduri își primesc banii dacă activitatea dumnealor este aproape invizibilă? Rulotele încă așteaptă angajații întreprinderii care să le folosească din plin. Oare ne lipsesc asemenea oameni?

Adrian POPESCU

Economia de piață

(urmare din pag. 1)

ce nu desfaceți prin magazinul special amenajat? — le întrebăm „Ni s-a spus să venim peste 3 săptămîni. Nouă ne trebuie banii acum să plătim cotașii. Așa că o vindem cum putem”. În concluzie: se impune amenajarea unui magazin de desfacere pentru particulari și îmbunătățirea dotărilor pentru cei existenți, precum și neapărat igienizarea lui.

Ce se mai vinde prin piață? Tuică și vin pe la colțuri cu 150 și, respectiv 70 lei, producătorii nevînd nici un fel de certificat nici de calitate și nici care să le ateste calitatea de producători. Oare cum se încumetă amatorii de un păhărel să le consume „marfa”?

Prin sondaj sînt verificați și cîțiva vînzători de diverse hăineturi, majoritatea veniți din alte județe. Toți aveau autorizațiile neschimbate și nu trecuseră pe la Administrația financiară a primăriei pentru a-și plăti obligațiile. Nu intră oare în obligația celor din Administrația pieții să verifice toate acestea?

Intrăm și în chioscul nr. 6 aparținînd I.C.S.A.P. Sibiu, acum preluat de Păucean Ioan, sperînd să găsim și ceva spirit de gospodar. N-a fost să fie așa. Pe bidonul cu suc era depozitată vaselină. Dezordine și mizerie. Se pare că unii privatizati de dragul cîștigului rapid, uită de regulile igienice în care trebuie să se desfășoare o activitate comercială.

Maiorul Abrudan ne invită să vizităm un alt privatizat,

Cursuri de Cruce Roșie

Filiala județeană Sibiu a Crucii Roșii organizează cursuri de surori de „Cruce Roșie”, în localitățile Sibiu, Mediaș, Agnita, Cîsnădie și Dumbrăveni. Solicitanțele din Mediaș și o-rașele mai sus menționate, se vor adresa președinților subfilialelor de Cruce Roșie din localitățile respective. Pentru solicitanțele din municipiul reședință de județ se va organiza în 5 septembrie a.c., ora 16,00, în sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor din Sibiu, un test de verificare a cunoștințelor teoretice privitoare la Anatomia și fiziologia omului și noțiunile de prim-ajutor (manualele de cl. a VII-a și a VIII-a).

Condiții de înscriere: femei 17-35 ani, avînd prioritate absolventele de liceu, cu domiciliul stabil în județul Sibiu și solicitanțele care lucrează în rețeaua sanitară pe post de infirmiere, absolvente a cel puțin 10 clase.

Informații suplimentare la Filiala județeană a Crucii Roșii Sibiu, str. N. Bălcescu nr. 6, telefon 176 46.

Pieton în miez de zi

(urmare din pag. 1)

pați” în tutungeriile statului!; la două șchioape mai spre muzeu, un „agricultor” cu o tărăboanță în care, probabil, a cărat astă-primăvară și bălegar, vinde tutei de cucuruz fierț — 5 lei bucata (cu sarea producătorului) și nu duce lipsă de mîncăi (socotind că din 5 tutei ai putea face făină pentru o mămăligă — nu prea mare — ajungi la 25 lei mămăliga. Ei!?)

N-am mers mai departe pentru că „noutăți” esențiale n-aveam de afat și de comunicat.

Concluziile n-au decît a le trage cei care trebuia s-o facă mai demult, adică Primăria Sibiului și Poliția. Iar dacă nu le este prea greu, să ne dea un semn despre ce-au hotărît.

Salonul internațional de artă fotografică

Duminică, 2 septembrie, ora 10, la Casa artelor din Sibiu se va vernisa cea de a IV-a ediție a Salonului internațional de artă fotografică, manifestare culturală organizată de Fotoclubul „Orizont”. Tema

ma ediției include fotografii premiate în saloane internaționale. Participă artiști fotografi din 46 de țări ale căror lucrări, peste 490, vor fi expuse în două expoziții.

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut pașaport R.F.G. pe numele Sușcu Paraschiv. Adresați telefoanele: 3 20 26, 3 85 91. Recompensă. (14639)
● Pierdut buletin identitate și certificat de naștere pe numele Suci Olimpiu-Radu. Adresați telefon 2 59 31, Sibiu. (14710)
● Pierdut carnet C.A.R.P. nr. 3 415 „Dumbrava”, pe numele Nistor Elena. Il declar nul. (14648)

VINZARI-CUMPARARI

● Vind computer „Commodore” 64 sau 128, Discdrive, casetofon, joysticuri, programe, imprimantă color, performanțe. Cumpăr televizi color, valută vest. Telefon 3 16 54.
● Vind Dacia 1300 Break, stare excepțională, Șura Mică, telefon 293. (14644)
● Vind sobe emailate pe motorină și gaz, două butoae mari. Sibiu, telefon 2 03 92. (14642)
● Vind mobilă combinată furnir. Telefon 3 90 93, Sibiu. (14680)
● Vind casetofon Deck EM 2001, cu stație. Telefon 8 26 04, după ora 19. (14681)
● Vind turn muzical cu două boxe și video. Telefon 2 75 62. (14687)
● Vind caroserie (rulată) cu geamuri. Telefon 4 81 04 după ora 16. (14693)
● Vind magnetofon Majak 205. Telefon 1 57 41. (14698)
● Vind dublu radiocasetofon cu boxe detașabile 50 W, telefon 2 39 68 după ora 16. (14702)
● Vind urgent magnetofon Kashtan 1 — tip nou în garanție. Telefon 1 14 86, orele 9—22. (14703)
● Vind Dacia 1310 cu rođajul făcut, vizibilă marți și joi, orele 17—19. Telefon 3 59 71. (14641)
● Vind autoturism Opel Record, stare bună, preț convenabil; convertor antenă parabolică. Telefon 4 52 96. (14649)
● Vind televizor color. Telefon 2 00 66, după ora 16. (14512)
● Vind mașină de tricotate metalică, marcă Dubiet, finetea 8, mărimea 80, cu depănătoare. Telefon 3 87 69. (14616)
● Vind magnetofon Kashtan cu boxe, mobilă dormitor. Telefon 1 73 49. (14228)
● Cumpăr cărucior sport import. Sibiu, telefon 2 09 57. (14685)
● Cumpăr Telecolor. Telefon 1 14 45, după ora 15. (14715)
● Cumpăr semicursieră. Telefon 4 89 45, Sibiu. (14726)
● Vind dulap 2 uși și vitrină, masă cu 4 scaune, toaletă, alonjabilă, dormeză, saltea recamier, nouă. Telefon 3 35 76 după ora 16. (14572)
● Vind televizor color R.F.G., performanțe deosebite, 66 cm. Telefon 4 08 57. (14755)
● Vind Mercedes Benz 200 automatic 1980, 3 cauciucuri noi 175/14, masă sufragerie cu 6 scaune. Telefon 4 84 25. (14732)
● Vind cărucior sport import. Telefon 8 07 78. (14740)
● Vind magnetofon Kashtan. Cumpăr certificat înmatriculare Dacia. Telefon 4 60 95. (14728)
● Vind radiocasetofoane Sanyo și Internațional, casete audio, video, set motor arbore cotit palier mărit Dacia 1310 și altele, verighete, ghiul aur, camere, cauciucuri Ukraina, separator smântină manual, pompă apă, chitară electrică, amplificator, microfon, blugi 42, cîntar bucătărie cu cârlig, lacăt mare, 4 fotografii antice. Telefoanele 2 63 47, 3 33 70. (14746)
● Vind mobilă și televizor color (eventual valută). Telefon 7 25 55 (după ora 16). (14769)

● Vind televizor color Grundig. Telefon 8 02 58. (14745)
● Cumpăr urgent apartament cu 2 camere sau garsonieră. Telefon 1 20 68. (14774)

INCHIRIERI

● Intelectuali tineri, dorim să închiriem garsonieră în Sibiu. Telefon 928/7 24 50. (14718)
● Primească fete în gazdă. Sibiu, telefon 4 06 26, orele 18—22. (14700)
● Tinăra, caut garsonieră pentru închiriat sau cumpăr apartament. Telefon 3 49 15. (14521)
● Familie serioasă, intelectuali pensionari, administrăm apartament din plecări. Telefon 4 28 78 sau 2 55 65. (14704)
● Stagiara, caut garsonieră, zonă centrală. Accept variante. Telefon 1 11 25, după ora 16. (14730)
● Fată singură, caut garsonieră sau apartament pentru închiriat. Telefon 1 62 33. (14760)

SCHIMBURI DE LOCUINTE

● Schimb apartament 2 camere mari, bucătărie, baie, magazie, pivniță în casă stat în exclusivitate, pentru 2 garsoniere sau locuințe (una la casă). Mărginean Gheorghe, str. V. Tordoșanu nr. 4, Sibiu, după ora 19,30. (14663)
● Sibiu, schimb apartament 2 camere, confort 2, cu similar Rm. Vlcea. Accept variante. Informații telefon 924/2 48 24. (14688)
● Schimb garsonieră I.D.B. confort I, contra spațiu mai mare. Telefon 7 23 40. (14476)

DIVERSE

● FAVORIT — TRANSILVANIA angajează șoferi categoria „D” cu experiență pe autocare. Telefon 4 88 26. (14714)
● Transport persoane în R.F.G. Telefon 3 06 65. (13818)

IMPORTANT. GABORREISEN execută săptămînal transport de persoane România — R.F.G. și retur. Plecarea din Sibiu. Informații la telefoanele: 924/4 59 56; 1 10 74; 1 46 72. (14478)

DECESE

A încetat din viață iubitul nostru tată, socru și bunic,

† **DUMITRU MOIGRĂDEAN** (Mitică) Înarmintarea — azi, 30 august 1990, ora 12, din str. Morilor 11. (14736) **Familia îndurerată**

Sintem alături de colegul nostru, ing. Barbu Nicolae, la durerea pricinuită de decesul socrului său, **DUMITRU MOIGRĂDEAN** Colectivul Secției P.H. Balanța II (14713)

Sintem alături de familia Barbu la durerea pricinuită prin decesul celui care a fost soț, tată și bunic, **DUMITRU MOIGRĂDEAN** (14713) Finii, familia Barna

Sintem alături de familia Barbu Nicolae la durerea despărțirii de **DUMITRU MOIGRĂDEAN** un bun tată, socru și bunic. **Familia Luncă Adrian** (14716)

Cu adîncă durere în inimi anunțăm moartea fulgerătoare a scumpei noastre soții, mame, și bunici, **NATALIA MUNTEANU** — 64 ani —

Înmormintarea — joi, 30 august, ora 12, din satul Vărd, județul Sibiu. **Familia profund îndurerată** (14719)

Cu adîncă durere în suflet, anunțăm încetarea din viață a celei care a fost mamă, bunică, străbunică și soacră,

RAFIRA BAILA

— 83 ani —
(Zlagna)

Familiiile Popa și Maties

Cu adîncă durere anunțăm că după o scurtă și grea suferință s-a stins din viață scumpul nostru soț, tată și bunic,

† **IOSIF FILIMON**

— 65 ani —

Înmormintarea va avea loc joi, 30 august 1990, ora 13, în satul Glimboaca. (14722) **Familia**

Sintem alături de familia Boșeneanu la greua încercare pe care a suferit-o prin trecerea în ne-ființă a tatălui ei.

Cu adînci regrete vecinilor din str. Kolarov, bloc 59, scara A (14723)

Cu adîncă durere anunțăm încetarea din viață a celui care a fost un bun tată,

PAVEL CIOCHIA

— 61 ani —

— din Valea Viilor —
Nu te vom uita niciodată.

Cornel, Pavel, Emilia, Vasile și Nelu (14763)

Exprimăm profundul regret pentru despărțirea de draga noastră

NUȚI BICU — 49 ani și expimăm sincere condoleanțe familiei îndoliate.

Familiiile Jurcă, Zank, Bologna (14750)

Cu adîncă durere anunțăm decesul bunului nostru cuscru,

FRIEDRICH BUDA

— 77 ani —

(litograf pensionar) în Kassel, R.F.G. **Familia Comănciu, familia Arsin** (14762)

Un ultim omagiu celui care a fost un bun soț, fiu și frate,

NICOLAE COTORA

— 54 ani —

Înmormintarea — joi, 30 august, ora 13, în Tălmaciu.

Soția, părinții și frații (14717)

COMEMORARI

Un pios omagiu și neștearsă amintire la împlinirea unui an de la decesul scumpului meu fiu, **CONSTANTIN FRÎNTU**

Dumnezeu să-l odihnească! (14726) **Mama**

Cu aceeași durere în suflet, amintesc că se împlinesc 6 luni de la trecerea în eternitate a iubitei mele mame,

MARIA VLAD — înv. pens. Comemorarea — sîmbătă, 1 septembrie 1990, ora 16, la mormînt. (14667) **Fiuca Viorica**

Tristă și dureroasă rămîne pentru noi ziua de 1 septembrie cînd ne-a părăsit pentru totdeauna scumpa noastră soție, mamă, soacră și bunică,

ANA BOBANGA (ANICA) — Racovița — **Familia** (14568)

Prezent mereu în inimile noastre, păstrăm neștearsă amintirea dragului nostru

IOAN FLEȘERIU de la al cărui deces se împlinesc 3 ani.

Comemorarea — sîmbătă, 1 septembrie 1990, ora 17, la biserica din str. Ștefan cel Mare. (14381) **Familia**

În vederea prevenirii incendiilor de pădure, **INSPECTORATUL SILVIC JUDEȚEAN SIBIU**, face apel la toate unitățile agricole (C.A.P., I.A.S., S.M.A. și gospodării particulare), invocate cu pădurea, să nu aprindă miriștile și paieile neadunate de pe acestea, intrucît există pericolul extinderii incendiului la pădure cu consecințe deosebit de grave. — 1009 —

DIRECȚIA JUDEȚEANĂ DE POȘTĂ ȘI TELECOMUNICAȚII SIBIU

INCADREAZĂ:

● **ELECTROMECHANICI** de rețele în orașul Copșa Mică și comunele: Micăsasa, Șeica Mică, Agîrbiciu, Tirnava, Moșna.

Informații la telefon 928/1 10 30. — 1010 —

INTREPRINDEREA DE PRODUSE CERAMICE „RECORD” SIBIU

ANGAJEAZĂ URGENT:

● **PORTARI** (bărbați)
● **MERCEOLOGI** (bărbați)
● **DACTILOGRAFĂ**

Informații suplimentare la telefon 3 40 00, interior 17. — 1006 —

I.C.R.T.I. SIBIU, str. Brutarilor nr. 3, INCADREAZĂ:

● **1 economist sau informatician**
Condiții: domiciliul stabil în municipiul Sibiu;
studii superioare
Informații suplimentare la sediul întreprinderii. — 1007 —

ASOCIAȚIA INTERCOOPERATISTĂ VITICOLĂ ȘI LEGUMICOLĂ APOLDU DE JOS

VINDE prin recoltare, clientului, la sediul fermei, următoarele produse:

● **TOMATE** (roșii) — 5 lei/kg
● **ARDEI** — 10 lei/kg
● **VARZĂ** — 6 lei/kg
● **MORCOVI** — 5 lei/kg, începînd cu data de 30 august 1990.

Informații telefon 127 — A.I.V.L. Apoldu de Jos; 157 A — ing. Liviu Popa — acasă. — 1008 —

INTREPRINDEREA EN-GROS PENTRU APROVIZIONARE ȘI DESFACERE SIBIU (fostă B.J.A.T.M.)

OFERĂ tuturor unităților economice și în mod deosebit întreprinderilor mici, asociațiilor cu scop lucrativ, asociațiilor familiale și persoanelor fizice ce desfășoară activități în mod independent, conform autorizației primite — materiale și produse industriale din profilul nostru de activitate.

Pentru determinarea necesarului de materiale pe anul 1991, micii producători particulari și întreprinderile privatizate pot solicita pînă la 10 septembrie la Întreprinderea En-Gros pentru Aprovizionare și Desfacere Sibiu, situată în str. Alba-Iulia nr. 112, lângă Aeroportul Sibiu, necesarul de materiale corespunzător producției ce urmează a se realiza, cu defalcarea pe trimestre.

Rugăm insistent ca depunerea necesarului să se facă pe comenzi — Formular de solicitare de materiale — pînă la data de 10 septembrie 1990. — 1011 —